

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.568/2020/2.

A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Mohay György előadó bíró
dr. Remes Gábor bíró

A felperesek: Felperes1 I.r.
cím1

Felperes2 II.r.
cím2

Az alperes: Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal
cím3

Az alperes képviselője: képviselő1

A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A fellebbezett határozat: a Szegedi Törvényszék 5.K.700.601/2020/6. számú végzése

A fellebbezést benyújtó fél: a felperesek

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 5.K.700.601/2020/6. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala a 69.164/2/2008. számú határozattal önálló zálogjogot jegyzett be a felperesek tulajdonát képező, Kecskemét belterület 11816 hrsz-ú ingatlanra. Az elsőfokú hatóság a 49.957/2/2019. számú határozatával visszautasította a felpereseknek a fenti ingatlanra bejegyzett jelzálogjog törlése iránti kérelmét. A visszautasító határozattal szemben határidőn belül előterjesztett fellebbezés 10.000.-Ft-os eljárási díját azonban a felperesek nem fizették meg, kérték a teljes vagy részleges személyes költségmentesség biztosítását magánérdekeikre és szociális helyzetükre hivatkozással. Az alperes a 30.258/2/2019. számú végzéssel nem engedélyezett a felperesek részére költségmentességet, tekintettel az általuk benyújtott iratok tartalmára. Ezt követően az alperes felhívta a felpereseket a 10.000.-Ft fellebbezési díj 15 napon belül történő megfizetésére.

[2] Felperesek a fellebbezési díjat a megadott határidőn belül nem fizették meg, ezért az alperes a 40.002/2/2020. számú végzésével a fellebbezési eljárást megszüntette.

[3] Felperesek ezen alperesi döntés ellen terjesztettek elő keresetlevelet jogszabálysértésre hivatkozással. A felperesek álláspontja szerint az alperes döntésének indokolása nem valós, az nem megalapozott és téves jogértelmezésen alapul. A felperesek a keresetlevelükben idézték a teljes bizonyító erejű magánokirat fogalmát, kérték teljes vagy részleges személyes költségmentesség engedélyezését magánérdekekre és szociális helyzetükre hivatkozással, illetve szó szerint idézték a Pp. 94-100. §-ait

[4] Ezt követően az elsőfokú bíróság – a keresetlevél visszautasításának terhével – hiánypótlásra szólította felpereseket. A felperesek a felhívásnak a kitűzött határidőn belül nem tettek eleget.

[5] Az alperes védiratában elsődlegesen a keresetlevél visszautasítását kérte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján, másodsorban a kereset érdemi elutasítása iránt terjesztett elő kérelmet.

Az elsőfokú bíróság végzése

[6] Az elsőfokú bíróság a 2020. június 19-én kelt, fellebbezett végzésével a keresetlevelet visszautasította a Kp. 48. § (1) bekezdés k) pontja alapján, egyben – tekintettel a visszautasítás tényére – a költségmentesség iránti kérelem elbírálását mellőzte.

[7] Az elsőfokú bíróság a végzésének indokolásában felhívta a Kp. 37. § (1) bekezdés f) pontját, 46. § (4) bekezdését. Megállapította, hogy a felperesek a keresetlevelükben nem jelölték meg, hogy a közigazgatási tevékenységet mely tények alapján, miért és mennyiben tartják jogszabálysértőnek, és nem tüntették fel azokat a ténybeli

és jogi elemeket, amelyek alapján az erre vonatkozó állításuk megítélhető. Csupán általánosságban állították az alperes határozatának jogszabálysértő voltát, azt, hogy álláspontjuk szerint az alperes tévesen értelmezte a jogszabályt, ugyanakkor a keresetlevélből nem derül ki, hogy e téves értelmezés mely jogszabályi rendelkezést érintette, miben áll a téves értelmezés, ez miként hat ki az ügy érdemére, illetve hogyan és mennyiben sérti a felperesek jogát, jogos érdekét. Tájékoztatást adott a Kp. 49. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakról is.

A fellebbezés

[8] A felperesek fellebbezésükben kereseti kérelmük és költségkedvezmény iránti kérelmük elfogadását kérték.

[9] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság végzése jogszabálysértő, mert indokolása nem valós, nem megalapozott és téves jogértelmezésen is alapul. Álláspontjuk szerint a kérelmező által előterjesztett okirat nem felel meg a jogszabályi feltételeknek. E körben utaltak az okiratok eljárásjogi fogalmára. Hivatkoztak a nyomatékos magánérdekeikre és a szociális helyzetükre elsődlegesen teljes, másodsorban részleges személyes költségmentesség, harmadlagosan illetékfeljegyzési jog engedélyezése érdekében. Idézték a Pp. 94-100. §-ait is, azaz lényegében a keresetlevélben foglaltakat ismételték meg.

[10] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[12] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[13] Az elsőfokú bíróság végzésében részletesen idézte az irányadó jogszabályokat, és azok alapján helytálló döntést hozott, amivel a Kúria is egyetértett.

[14] A felperesek a fellebbezésükben is csak általános hivatkozásokat adtak elő, azokat nem fejtették ki, nem részletezték. Így a Kúria is csak megállapítani tudta, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevélben foglaltak vizsgálata alapján megalapozottan, az irányadó jogszabályok helyes értelmezésével jutott arra a következtetésre, hogy a keresetlevél a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelem megjelölésének hiányában érdemben nem bírálható el, ezért azt vissza kellett utasítani.

[15] A felperesek okiratokkal kapcsolatos érvelése az ügy érdemére tarthat, azonban, miután a pergátló akadályra tekintettel a keresetlevél visszautasítására került sor, e körben a bíróság nem foglalt állást.

[16] Ami a felperesek költségkedvezmény iránti kérelmét illeti, a Kmtv. 11. § c) pontja egyértelmű rendelkezést tartalmaz a tekintetben, hogy a fél részére nem lehet költségkedvezményt engedélyezni, ha az eljárást megindító kérelmét (beadványát) a bíróság visszautasítja. A felperesek keresetlevélének visszautasítására tekintettel tehát a

költségkedvezmény iránti kérelmüknek – a törvényi kizáró rendelkezésre tekintettel – nem lehetett helyt adni.

[17] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[18] *A keresetlevelet a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelem megjelölésének hiányában vissza kell utasítani. A keresetlevél visszautasítása esetén a felperes költségkedvezmény iránti kérelmének – törvényi kizáró rendelkezésre tekintettel – nem lehet helyt adni.*

Záró rész

[19] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[20] Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[21] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[22] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2020. szeptember 15.

dr. Fekete Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mohay György s.k. előadó bíró, dr. Remes Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő